

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Quid sit regnu[m] dei. ser. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

meliam aut caluniam vel couicta intule
rit: couinci potuerit: mox deponit? curie
tridat: recipiat qd inique gessit. Predit
ta sua sit in licitis z honestis: alioqn no
tenet subditus obedire supiori si ei pceptis
at aliqd inhonestu z iniustu: dūmō mani
festū sit iniustu: yr pbat. rj. q. ij. Si do
minu? z c. Julian? z nor. glo. in ca. Perui
reliculoy leuiathā .xij. dif. vide hoc. Si
aut nō sit manifeste iniustu: excusat in bdi
tus obediedo rōne dubij z subiectionis.
rxiij. q. j. Quid culpaf. Tertio debe
mus equali generalē beniuolentiā: nō ex
cipiedo aliquē: sed omnes debemus dili
gere bonos z malos/amicos z inimicos
z c. Probat rōne z auctoritate. Ratio su
mitur a similitudine. Hāz videmus q p
pter reuerentiā z amorē quē gerimus ad
deum/diligim? z honoramus imagines
suar cultuscunq sine materie: siue de auro
siue de argēto: siue d lapide siue de ligno:
siue etiā de carbone. z hoc nō rōne imagi
nis: sed rōne imaginari: yr pbat de pte. di
stia. ij. Generabiles. z c. Peruenit. Idez
de imagine p̄gimo z sanctor. Sō nulla
imago in creaturis corporalibz est magis
ppria deo q homo. Gene. j. Faciam? ho
minē z c. Et ad eiusdem imaginē q̄ppe dei
factus est homo. Declara z c. Dpouit er
go q̄ ex dibeā? reuerentiā hēibz z beniuolē
tiam/cultuscunq sine qualitate: siue sint d
auro: yr sunt persone habētes charitatez.
siue sint de argento: yr sunt homines ha
bētes scientiā. siue sint d lapide: yr sūt ira
cundi. siue de ligno: yr p̄one mūdane: que
sunt yr ligna arida. siue d carbone: yr sūt
peccatores z ribaldi: q̄ interiori sunt nigri
p malam p̄ciam: z exteriori p malā famā.
L. d. c. ij. Denigrata est sup carbōes fa
cies eoz: z nō cogniti in plateis. s. vite bo
ne. q̄ omes ad imaginē q̄ppe dei facti sūt
Ideo d. j. Jos. iij. Si q̄s dixerit qm dē
ligo deū z frēm suū oderit: mēdat ē. Qui
em nō diligit frēm suū quez videt: deum
quē nō videt quō p̄r diligere: z em alia
auctoritas d. art. vj. Diligite inimicos
vestros: bñfacite bis q̄ oderit vos. z c. No
ta bñfacite. debet em ista dilectio z beni
uolentiā hēe tria. s. cor/linguā z op: alio
qn nō ē vera. s. Jos. iij. Qui habuerit sub
stantiā dui? mōi z viderit frēm suū neces

sitate hēe z clauerit viscera sua ab eo: q̄
mō charitas dei manet i illo: s. illi nō dē
ligam? s. bo necq linguā tm: sed ope z mō
rate. Patz q̄ debem? eq̄li beniuolentiāz
generalē. Jo de aplos Roma. xij. Reddi
te oibz debita: cui tributum/tributus: cui
vertigal/vectigal: cui timorē/timorē: cui
honorē/honorē. nemini q̄cōs debeatis ni
si yr inuicē diligatis. Quarto debem?
inferiori sollicitā diligentiā ne occasiōe ney
gligētie plati subdit? pereat: z erigat san
ctus eius de manibz suis. Rom. xij. Qui
peff in sollicitudie: nec excusat si pastor dē
cat se ignorare subditos esse malos: sicut
pleriq̄ plati se excusant: qz cullibz pastor
p̄cipit a deo dicere. Diligent agnoite vul
tū pecoris cui: tuosq̄ greges p̄sidera. Pro
uerb. xvij. Ideo d. Greg. in Registro. z
habet in ca. Quis. de regu. iij. Nō excusat
pastor si lupus comedit oues z pastor q̄
rat. q̄mo pastor debet exponere vitā suā
am pro salute subditoz. Joan. r. Bonus
pastor animā suam dat p ouibz suis. Sū
per q̄ rectu d. Grego. in homel. Primum
nobis est exteriora nostra misericorditer
ouibz impendere. postremuz sō si necesse
sit etiā mortē nostrā p eisdem ouibz minū
strare. A p̄mo aut hoc minimo puenitur
ad postremū maius. Sed cū incompara
biliter longe sit melior ania qua viuimus
terrena substantia quā exteriori posside
mus: qui nō dat p ouibz substantiā suam
quādo pro bis daturus est animā suam.
Quinto debemus nobis metipsis purā
continentiam. Roma. vij. Fratres debito
res sumus nō carni: yr fm carnē viuam?
Si em fm carnem vixeritis: moriemini:
Si autē spiritu facta carnis mortificauē
ritis/viuētis z c. Amen

Quid sit regnum dei.
Sermo. xxx.

Adueniat re
gnuz tuū. Sūp s̄mone primo
expe s̄ta est hec petitio fm pri
mū modū: pur. s. accipit regnum dei pro
ut datur in vita presentī. Hodo restā: ex
ponere: fm secundum modum: videlicet

De orōne dñica

put regnū dei accipit quod dicit in vtra fu-
tura. Salutes virgo etc. **I**gitur intelligē-
do hanc petitionem de regno dei quod dicitur in
vita futura: est sensus cum dicimus. **A**due-
nstat regnū tuum. i. petim⁹ vt pducas nos
ad regnū tuū. hoc est regnū nō caducū: nō
vanū: non transitorū: sicut fuerunt et sunt
regna mōdi. Nōne vanū et caducū fuit re-
gnū assyrioz: nōne fuit vanū regnū p̄sa-
tū et medoz: nōne fuit vanū regnū greco-
rum: nōne vanū fuit etiam regnū roma-
noz: **I**sta enim fuerūt p̄ncipalia regna quā-
di que fuerūt ostensa ex diuina reuelatiōe
Danieli in visione sub specie quattuor be-
stiarum: vt legit Dani. vii.

Prīmū regnū assyrioz ostensum fu-
it sibi sub specie leone.

Secundum. s. Persarum et Medoz
sub specie vrsi.

Tertium Grecorū sub specie pardis.

Quartum Romanorū sub specie bestie
terribilis atq; mirabilis et fortis nimis: den-
tes ferreos habentis. De qua bestia dicit
Ps. Singlariis fer⁹ depastus est eā. **O**ia
ergo regna terrena vana sunt. **I**deo dicit
Hecuba vxor regis Priami: lamentans
destructionē Troie: sicut refert Sene. in
p̄ln. vii. Tragedie. Quicūq; regno fidit et
magna potēs dñi a aula: Nec leues metu-
it deos: animūq; reb; credulū letis dedit:
me videat et te Troia: non vnq; tulit do-
cumenta fors maiora q̄ fragili loco stare
supbi. **I**gitur non hoc regnū petamus a
deo patre nostro. quia miserimus est qui
spem ponit in hui⁹ regni caducis et in as-
suetudine sp̄salium p̄p̄tatiū: et fidit in fallaci-
ci fortuna. **I** Cor. xii. Si in hac vita tm̄ i-
christo sperantes sumus: miserabiliores su-
mus omnib; hominib;. **P**etamus igitur re-
gnū stabile illud et eternū quod ab eterno
est electis paratum. iuxta illud Barth.
xxviii. Venite benedicti patris mei peti-
te regnū quod paratū est vobis a consti-
tutione mōdi. **H**oc regnū instruet⁹ a spiri-
tus sancto petiuit latro. i. cruce dicens **V**e-
mento mei dñe dum veneris in regnū tu-
um Luc. xii. De quo David i ps. Regnū
tuum regnū oim seculorū etc. **I**te Daniel
vii. Prās est prās eterna q̄ non auferet: et
regnū eius quod non corrūpet. **D**e h; igitur
regno tria nobis consideranda occurrūt.

Primo quid sit.

Secundo quantum sit.

Tertio quomodo sit.

Circa primū erit sermo noster hodie.
Pro declaratione igitur nota q̄ regnū dei
vita eterna. vita autē eterna consistit in cla-
ra cognitione dei. iuxta illud Joan. xvi.
Hec est autē vita eterna vt cognoscant re-
solum verū deum et quē misisti seculum
isti. **E**t hac autē cognitione dei p̄cedūt vni-
duodecim beatitudines: que significant per
quatuordecim fructus ligni vite: de quibus le-
gitur Apocal. vii. **I**stā igitur duodecim
beatitudinū: quattuor: p̄tinent ad animā
quattuor: s̄o ad corpus: quattuor: ad com-
positum.

Prima ergo beatitudo concernens ani-
mā: est clara visio.

Secunda est firma tentio.

Tertia est delectabilis fruitio.

Quarta creaturaz cognitio.

Prima concernens corpus est immota
lis et impassibilis.

Secunda leuis subtilitas.

Tertia penetrabilis agilitas.

Quarta fulgens claritas.

Prima concernens compositū est cōco-
dia seu pax generalis.

Secunda est abundantia vniuersalis.

Tertia est plena iocunditas.

Quarta est certa p̄p̄tuitas.

Prima ergo est clara visio. **I**oā. i. **E**li-
debimus deum sicuti est. i. sua. i. maiestati
re: claritate: benignitate etc. **V**idebit autē
re ipsa diuina essentia ab omnibus beat-
tota: sed non totaliter. i. purē infinita. **E**t
debitur tamen essentia diuina simpliciter
ab vno q̄ ab alio: vt notat Tho. i. parte
q. xii. ar. vi. **E**t ista diuersitas erit ex parte
videntium: non vni. s. dei. quia idē erit vni-
sum. **E**t p̄tē ergo obiecti. s. dei cū sit vnus
simplicissimū: nulla potest esse diuersitas
sed ex parte potentie. **N**am quantum
potentia magis erit p̄fecta lumine glorie
q̄ altera: tanto perfectius operabitur et
ca vnum idem obiectum. sicut idem sol
vniuersimode aspicitur vel eadem littera a di-
uersis legentibus: s̄m q̄ oculus magis et
minus est dispositus ad videndum. **E**t ista
autē visione causabitur triplex gaudium.
Prīmū erit in videndo faciem diuinā p̄-

Quæde faciem tuâ & salu erim? Bern. i
 epla ad Sophrâ pginē. Reuera illud est
 verū & solum gaudiū qd nō de creatura s
 create pcepit. qd cum possederis/nemo
 tollet a te: cui compara omnis aliūde io
 cunditas meror est: omnis suauitas dolor
 est: omne dulce amarū: omne decoz fedū: oē
 postremo qdcuq; delectare possit mole
 stum rē. Hec ille. Hāc facies desiderabat
 Doytes videre. Exo. xxxij. dices. Qstē
 de mihi facie tuam. Et audiuit a domio.
 Ostendā tibi omne bonū. Scdm gaudiū
 erit videndo humanitatē chri. Eia. xxxij
 Regē in decore suo videbūt. Bern. Ple
 ni pssus omnis suauitatis dulcedine vi
 dere boiem/bois p ditorē. Tertiu gaudiū
 erit in p dieratiōe vniōis humāe nature
 ad diuinā. Mirabile em gaudiū electis
 erit cū cognoscēt q frater eoz fmi carnes
 verus deus est. Nota qn aliq; est p mot
 in potētiā qntū gaudēt p sanguine ei? rē
 Eccl. xj. Dulce lumē & delectabile ē ocu
 lis videre solē. Secda bñtudo est firma
 tenio. Coprehēdit em bñ deū in se: sic
 currite vt comprehendatis. j. Cor. ix. Non
 qdem compensione tali q deus comp
 bñtus includat in electis: q; h est ipōsi
 bile intellectui creato. Aug. ad Paulinū
 in libro de videndo deū. Attingere men
 te deū magna est bñtudo: comprehendere
 aut est impossibile. Sed comprehendit an
 ma beata deum cōprehēsiōe tenionis:
 quia tenet eū ita foris q nunq; ab eo se
 parari pōt. Vñ Lanti. iij. dr qlibet bea
 gnūm que diligit ania mea: tenet eū cum
 nec dimittit. Vide Tho. j. ij. q. iij. ar. iij.
 & parte. j. q. rñ. ar. vij. in respōsiōe ad pri
 mū. Hoc mō loquūdi vñ aptus Dñi. iij.
 dr. Sequor aut si q modo comp hēdā rē.
 Tertia est delectabilis fructio: qz ania
 fruit deo: que q; delectabilis sit nō possit
 expm/ si omnia membra humana querte
 rent in linguas. Possūm aut de h aliqd
 cogere ex scriptura & ex creatura. Ex scri
 ptura gdes. Nam Petr? aliqd minimum
 illius fructiois gustauit: & statim inebri
 atus dicit. Domine bonū est nos hic esse:
 faciam? hic tria tabernacula: tibi ynum:
 Doyti vñ & Belle vñ: nescies qd dice
 re: vt dr Bar. xvij. & Luc. ix. Ex creatu
 ra pō. Nam videm? q fructio creaturari

intantū delectat peccatores: q; inebriant
 & qia postponūt: vt creaturā dilectā conse
 quant: etiam seipsoe postergātes & expo
 nētes pculis: sicut piz de luxurioso: vt cō
 sequat voluptates: d avaro/ vt psequatur
 diuitias: de supbo/ vt cōsequat honores.
 Quāto q; magis delectat fructio dei q est
 fons infinitus ois bonitatis: in cui? fru
 itione omnia bona ania simul cōsequit. nō
 sic in fructioe creature: qz vñ em bonū cō
 sequit fruens rē. Jo David dicebat deo
 q; aliqūā minimā guttaz gustabar de illa
 dulcedine: Quā magna multitudo dulce
 dinit tue domine: quā abscondisti tūcēt
 bus te rē. Item Augus. Introducis me
 dñe in quādā dulcedine: q si pficiat in me
 si nō est vita etna/nescio qd sit aliud vitā
 brā. Propter hāc martyres ptempserūt vitā
 tam pñā: p fessores m dmi: v gines volū
 ptates: & ceteri sancti oēs creaturas. Phi
 lippen. iij. Omnia arbitror: vt stercoza: vt
 chm lucrifaciā: & inueniar in illo. Et de
 Augustino legit: q displicebat ei quicqd
 agebat in seculo p dulcedine dei & decore
 domus eius quā dilexit. ps. xxxj. Gustate
 & videte qm suauis est dñs: beatus vir q
 sperat in eo. Quarta est creaturaz cogni
 tio. Ania em vñ? rustici vel pueri bap
 zata plus in vira beata cognoscit de rebz
 diuinis & creatis: q; aliq; vñq; theolog?
 vel p bus in hac vira longe claritū & cert
 us. Notādū aut q; anima separata beata
 pōt habere triplicē cognitiōe de creatu
 ris. Vñā p species adq; sitas: si hic in p sen
 ti vira adq; hūit p sciētiā. Alterā p species
 infusas: etiam si sit anima pueri bapzati
 vel rustici. Tertiā p cognitiōem in verbo
 in quo relucēt omnū creaturaz ratiōes
 sicut in speculo que vocant idee: & sūt ipe
 deus. Joan. j. Quod factū est in ipō vira
 erat. Et hec cognitio ppter sui claritatem
 dicit matutina. Cognoscere autē creatu
 ras in seipis dicitur vñ? seu cognitio ve
 spertina. Hac autem vñōne in verbo dei
 omnia cognoscūt anime beate que ad sui
 gloriā perrinēt. Nota q; beatus Benedi
 ctus vidit totum mundū sub vno solis ra
 dio. Grego. Quid est quod nō videant q
 videntē omnia vident. Vide Thomā. j.
 parte. q. xij. ar. vij. Quarta bñtudo q
 est prima respectu corporis gloriificati: est

De oratiōe domica

Impassibilitas: qz corp⁹ nost⁹ erit imorta-
le ⁊ impassibile. *Esaie. xxv. Precipitabit
dn̄s in sempiternū mortez. Et Apoc. xx.*
*Dors vltra nō erit. Ratio ē: vt ⁊ forme
mur ch̄s resurgēt. Rom. vj. Ch̄s resur-
gens ex mortuis iā nō mori: mors illi vl-
tra nō dominabit ⁊c. Phil. iij. Saluato-
rem expectam⁹ dn̄m nost⁹ Jesum ch̄m:
q̄ reformabit corpus humilitatis nr̄e cō-
figurātū corp⁹ claritatis sue. Vide d̄ h̄
fimoē. xvj. vbi agit de ql̄itate corp⁹ ⁊ sur-
gendoꝝ. Hanc aut̄ b̄ritudinē merent̄ electi
etiā p̄ter fr̄utē paciētie: p̄pter quas fuerūt
quasi impassibiles in aduersitatib⁹ sibi a
deo ⁊ ab hominib⁹ illatis. *Luc. xxi. In pa-
tētia vestra possidebitis antas vestras.**

Secunda beatitudo ⁊ sc̄da corp⁹ glori-
fici/ est subtilitas. Hanc etiā beati habet
būi p̄ eadē rōnem: vt ⁊ formēt̄ corp⁹
ri ch̄s: q̄ v̄sus est hac beatitudine q̄ exi-
uit de sacratissimo vtero ꝑgis clauso. *Br̄e
q̄n̄ exiuit de sepulchro: ⁊ q̄n̄ ianuis clau-
sis ingressus est ad apostolos in locū vbi
erant congregati p̄pter merū iudeoꝝ. Joā.
xx. Hanc b̄ritudinē merent̄ electi merito
abstinentie seu temperantie ab om̄i volupta-
te ⁊ ab vsu q̄ncq̄ sensū: seruātes effectus
suos in puritate p̄fecta ⁊ gratia. *Prover.
iij. Om̄ni custodia sua cor: tuū: qz ex ip̄o
vita p̄cedit.**

Septima beatitudo ⁊ ter-
tia corp⁹ est agilitas: eadē rōne vt con-
formemur corp⁹ ch̄s: qui v̄sus est hac be-
atitudine sine dote: quādo sup̄ maris pel-
las sic̄is pedib⁹ ambulauit. *Mat. xij.
Et quādo post resurrectionē de paradiso
terrestri: in quo degebat (vt pleriq̄ optinā-
tur) subito apostolis apparuit. *Br̄e in die
ascēsiōis: quādo in momēto penetravit ce-
los. Hanc beatitudinem p̄lequent̄ electi
merito diligentie sp̄ialis quā habuerunt
i obseruātia mādarōꝝ dei ⁊ in fuitio eius-
dem *Idco dicit. ij. Paral. xix. Agite vli-
genter ⁊ erit dn̄s vobiscū.***

Octava be-
atitudo ⁊ q̄rta corp⁹ est claritas. *Mat.
xij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno patris
mei: ⁊ h̄ vt conformemur ch̄s: qui v̄sus
est hac b̄ritudine in transfiguratione sua:
quādo respendit facies eius sicut sol: ve-
stimenta aut̄ sicut nix. *Mat. xvij. ⁊ Luc.
ix. Istam beatitudinem consequent̄ elec-**

ti merito castitatis. Nā sicut castitas fa-
cit hominē clarū in p̄scentia ⁊ in corp⁹ et
in fama: ita illud *Sap. iij. Q̄ sp̄s
ch̄s est casta generatio cum claritate: im-
mortalis est cū memoria illius ⁊c. Sic
v̄sus erit claritatis beatitudine insignit.*

Hona beatitudo ⁊ p̄ma p̄tinens ad cō-
positum erit concordia ⁊ pax generalis. *ps.
lxxij. Qui habitare facit vnanimis in do-
mo. *Esaie. ix. Pacis nō erit finis Roma-
r. Nō est regnum dei elca ⁊ potus sed iu-
sticia ⁊ pax ⁊ gaudiū in sp̄s anto. *Tri-
plex pax erit in beatis. Prima pax sicut
oz cū deo. Sc̄da pax interior cū se ip̄o. Ter-
tia pax exterior: cū primis: quia inter san-
ctos erit magna pax. *Esa. xxxij. Sedebit
p̄ps meus in pulchritudine pacis: ⁊ inter
bernaculis fiducie: in requie opulētia. ps.
Qui posuit fines tuos pacē. *Decima
beatitudo ⁊ sc̄da cōpositi erit abidantia
vniuersalis: quia ibi totū desiderium nos-
trum adimplebit. ps. Qui replet in boni-
nis desiderū tuum. Appetitus etiā boni-
nis satiabitur. *psal. Satiabor: cum appa-
ruerit gloria tua: nec ramē exsatiatur: ip̄a
fastidium generabit. *Sergo. Satiati do-
siderabimus/ ne satiatis generet fastidium
desiderantes satiabimur: ne cum angustia
te sit desiderū. *Ec̄tra: in inferno erit
tinua penuria bonoꝝ: perpetua famis et
sitis: sicut patz in diuīte epulone: q̄ in iū-
sua postulans guttā aque: nō potuit opti-
nere. *Lu. xvj. *Esa. lxx. Pro eo q̄ vocaui e-
nō respōdistis: locutus sum/ nō audistis
me: p̄pter hoc hec dicit domin⁹ deus: Ec̄-
ce fui mei comedēt/ ⁊ vos esuriētis. *Ec̄-
fui mei bibent ⁊ vos sitietis: ⁊ ecce leues
mei letabunt ⁊ vos confundimini. *Br̄e
beati satiant in mensa domini. *Luc. xxi.
Ego dispono vobis sicut disponit m̄s
pater meus: vt edatis ⁊ bibatis sup̄ mensam
meā in regno meo. Nota: sicut disposuit
sunt mibi pater. nō aliter disponit pater
suum suū intrare in regnū dei: quāntū
gloriam corp⁹ nisi p̄ passioem ⁊ mes-
tem. *Luc. xvi. Nonne sic oportuit ch̄m
pati ⁊ ita intrare in gloriā suā. *Ec̄ ⁊c. ⁊c.
si volumus in hac abidantiam regni celoꝝ
stis intrare: oportet q̄ ch̄s: qui p̄tenti
formemur. *Roma. viij. Ip̄e sp̄s redde-
mū reddet sp̄itui nostro: q̄ sicut sicut****************

heredes, heredes qdem dei: coheredes
aut christi. Si tamē copartimur yr z con
glorificemur. Itēz Actū. xij. Per mul
tas tribulatiōes oportet nos introire in
regnū dei. Undecima beatitudo que ē
tertia dos cōiuncti/erit plena iocūditas:
quia de omnibz gaudebunt beati. Primo
gaudebunt de beata trinitate: vt dixi sup
eodem smone: pte pma. Secōdo de iocūdi
da societate. Tertio de loci amenitate.
Quarto de seipis. Quinto de damnatis.
psal. Retabit iustus cū viderit vindictam
Luce. xxv. Et. ij. Retitia sempiterna su
per capita eoz. gaudium z letitiā obtine
bunt: z fugiet dolor z gemitus. Quāta
num aut sit gaudii notat cum dr domi
nus: Euge fue bone z fidelis: quia i pau
ca fu. sup multa re cōstituas: mra in
gaudii dñi tui. Bar. xv. In verbo in
trandi/innuit magnitudo gaudij: qd ho
mine vndiqz cinger. Item Jos. xv. Itēz
rum videro vos/ z gaudebit cor vestr: z
gaudii vestrum nemo toller a vobis. ps.
Torrente voluptatis tue potabis eos.
Duodecima beatitudo z qra pūcti/
est terra pperitas. Bar. xv. Itēz bñ in
simplicitate eternā: iusti autē in vitā eternā.
Ad quā pducatur ille qui p nobis mort dī/
gnatus est. Amen.

Quomodo z quantū sit ma
gnū regnū dei.
Sermo. XXI.

Adueniat re
gnū tuū. Sup smone primo
dicitur est qd sit z in q dicit re
id est q magnū sit illud. Salutes virgo
Dana zc. Ad instructionē igit eoz q pē
nas nō habet ad volandā: q dicunt cum
David. Quis dabit mibi penas sicut co
lumbę z volabo z reqfescā. De magnitu
dine glie regni dei notandū q impossibile
est ptece scire in hac pñenti vita magnitu
dine glie: iuxta illud. j. Cor. ij. Quis nō
vidit nec quis audivit: nec in cor homis
ascendit ppa. de. dicit. se: nisi ex reuelatōe
glia alicui specialitē cōcedat. sicut Pau

lo. Itē subdit bñ dī. Nobis aut reuelante
deus q spm suū, fuit em rap? vsq ad ter
ritā celū. i. vsq ad visionē diuine essentie: z
vidit arcana dei. Iglam dei: sic aie bñ vt
dent. Nihilomin? possum? aliqñter cōsp
cere ex rōnibz multis: q illa glia illius re
gni dei est maxima. Ad h valere pñt. xij.
de electi in hac vita sint humiles z abiecti
et in futura vita magna erit glia eoz: iux
ta illud ps. Quis sicut dñs deus noster
q in altis habitat: z humilita respicit in ce
lo z in terra: Suscitās a terra inopē: z de
stercore erigēs paupem, vt collocet eū cum
pncipibz: cū pncipibz ppli sui. Item alibi.
Et scitote qm mirificauit dñs scrm suum
Prima rō sumit ex parte munificentie di
uinalis. Cū em deus scā trinitas sit fons
infinitus omnis bonitatis: natura aut ois
bonitatis sit cōmunicabil: sequit q ad di
uinā magnificentiā pñet se cōcitate qñtū
pōt res cui cōicat esse capax. Quāto em p
sona dās aliqd donū est nobilior z excel
lētior: rāto eā decet excellenti? z nobilitas
donū cōferre. Quia q ipse deus est infini
te excellentie/ dignitatis z liberalitatis: de
cuit spm pferre infinitū donū. In deo ei
ria sunt: essentia: psona z glia. Persona
aut diuina nō est cōmunicabilis: quia pso
na est rōnalis creature indiuidua substā
tia: essentia pō decuit spm cōmunicare:
quia vt ait Boetius. Nullius boni sine so
cio potest esse iocunda possessio. Hęc er
go essentia deus pater cōmunicauit filio
z spūsancto. Restabat ergo cōmunicare
glia suaz creaturis illis que sunt glorie
sue capaces: cuiusmodi sunt angeli z ho
mines: qui sunt participes libertatis arbi
trij. Et hoc ergo sequitur q gloria elect
fidelibus reseruata sit maxima: ex quo est
quedam participatio glorie diuine: pro
pter quam participationem glorie dicit
mur similes deo. Jos. ij. Filij dei sumus:
sed nondum apparuit quid erimus. cum
autem apparuerit. similes ei erimus. Pro
pter hoc dominus spm gloriāz vocat ce
nam magnam. Luce. xij. Homo qdam
fecit cenam magnam zc. Hanc ratio
nem tangit Petr. ij. Petri. j. dicens. Per
quem scilicet Jesum christum deus ma